

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 10 (292)
2017. gada
21. maijs

KATOLISKĀS HARIZMĀTISKĀS ATJAUNOTNES KUSTĪBAI - 50

Pirms pusgadsimta pie katoliskās Baznīcas garīgās dzīves apvāršņa atmirdzēja jauna zvaigzne. To mēdz apzīmēt ar vārdu - harizmātiskās atjaunotnes kustība. Ticīgo domas par šo kustību stipri dalās - tās ir daļēji labvēlīgas, daļēji atturīgas. Tālab vērts, kaut īsumā, pakavēties pie šīs kustības vēstures un izvērtēšanas.

„Charisma” ir sengrieķu vārds, kas nozīmē dāvanu, un tas atvasināts no „charis,” kas apzīmē žēlastību. Pirmo gadsimtu kristiešu uztverē šis vārds izteica spēju darīt brīnumus un runāt dažādās valodās. Pašu harizmātiķu terminoloģijā ar vārdu harizma apzīmē prasmi pacelties pāri ikdienībai, lai labāk varētu tuvoties Dievam.

Katoļu harizmātiķu kustības sākums meklējams 1967. gadā Dukeinas (Duchesne) universitātē Pitsburgā, ASV. Toreiz universitāti vadīja Sv. Gara mūki, bet garīgā studentu aprūpes darbā bija iesaistīti arī divi laji, kas šim darbam bija speciāli gatavojušies Eiropas universitātēs. Neraugoties uz viņu abu lielajām pūlēm, kārtīgu dievkalpojumu apmeklēšanu un biežu sakramentālo praksi, viņiem darbs neveicies studentu reliģiskās vienaldzības dēļ. Abi censoņi jutušies nospiesti garā un vīlušies.

Kādu dienu, diskutējot jautājumu par pūliņu nesekmīguma iemesliem, viņus nodarbināja it īpaši viena doma - kādēļ viņi savā darbā netiek uz priekšu, turpretī, pirmie kristieši, būdami skaitliski nedaudzi, nesagatavoti, turklāt pastāvīgi vajāti, pratuši kristietībā ieinteresēt pagānisko Romu un ārpus tās. Nesameklējuši īstu atbildi, abi vienojās uz priekšu lūgties cits par citu, atkārtojot bieži vārdus: „Nāc, Svētais Gars, jel nāc!”, lai panāktu Sv. Gara atbalstu darba sekmīgākai turpināšanai. Savu apņemšanos viņi uzticīgi pildīja veselu gadu. Pēc tam tie kopā ar citiem mācītājiem piedalījās garīgajos vingrinājumos - rekolekcijās - piedzīvojot kopā ar citām divdesmit personām kristību sv. Garā, t.i. trešās Dieva personas pieskārienu vai iekšējo apskaidrojumu.

Kad pāris mēneši kopš minētā notikuma bija notecējuši, viens no viņiem savam draugam *Notre Dame* universitātē, Indianā, ASV, uzrakstīja šāda satura vēstuli, cita starpā pavēstot: „Mēs pēkšņi nonācām tādā kristīgās dzīves gaisotnē, ko reliģiskās grāmatās gan sauc par normālu, taču to mēs praktiski nekad vēl nebijām piedzīvojuši, nedz jebkad iecerējuši.

(turpinājums 3. lpp)

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 21. maijs

Lieldienu 6. svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise bērniem, devēja nodomā
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Svētā Mise Šonštates Dievmātes lūgšanu kopienas nodomā

Pirmdiena, 22. maijs

8.00 Svētā Mise par + Alpo Markioni
Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 23. maijs

8.00 Svētā Mise par + Ivanu
Jaunavas Marijas litānija
15.30-17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemilējušos tikšanās Svētdienas skolas telpās
19.00 Svētā Mise slimnīcā "Biķernieki"

Trešdiena, 24. maijs

8.00 Svētā Mise par Agniju Diķi
Jaunavas Marijas litānija
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Ceturtdiena, 25. maijs

Kunga debeskāpšana. Lieli svētki Obligāti svinama diena

8.00 Svētā Mise par Sandra veselību un pareizu dzīves veidu
11.00 Procesija un Svētā Mise
18.00 Jaunavas Marijas litānija
18.30 Svētā Mise par Agnesi un Mārci
Kolekte tiek vākta Jeruzalemes svētvietu uzturēšanai

Piektdiena, 26. maijs

Sv. Filips Neri, priesteris. Piemiņas diena

8.00 Svētā Mise
UZSĀKAS NOVENNA SVĒTĀ GARA GODAM
Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 27. maijs

8.00 Svētā Mise par Rudoviču mazbērniem
Novenna un Jaunavas Marijas litānija
11.00 Marijas leģiona gadskārtējās svinības "Acies", Rožukronis un Svētā Mise
16.00 Svētā Mise, kuras laikā par priesteri tiks ordinēts garīgā semināra audzēknis diakons Valters Vārpsalietis

Svētdiena, 28. maijs

Lieldienu 7. svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
15.00 Svētā Mise bērniem, par + Jāzepu Lempu un pieaugušo, bērnu Kristības, Pirmā Svētā Komūnija
18.00 Novenna un Jaunavas Marijas litānija
18.30 Svētā Mise par Valentīna veselību

Pirmdiena, 29. maijs

8.00 Svētā Mise par Jāni Marnauzu
Novenna un Jaunavas Marijas litānija

Otrdiena, 30. maijs

8.00 Svētā Mise par + Voldemāru un + Bronislavu Vectūreļiem
Novenna un Jaunavas Marijas litānija
15.30-17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemilējušos tikšanās Svētdienas skolas telpās

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontaktālrūni

Sv. Jēkaba katedrāle:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Renārs Birkovs, vikārs:

mob. 28688843

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 31. maijs
Visv. Jaunavas Marijas apmeklēšana
Svētki

8.00 Svētā Mise par + Ūldi Daugavieti
 Novenna un Jaunavas Marijas litānija
 19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

UZSĀKAS JĒZUS SIRDS
 GODINĀŠANAS MĒNESIS

Ceturtdiena, 1. jūnijs
Sv. Justīns, moceklis. Piemiņas diena

8.00 Svētā Mise
 Novenna un Jēzus Sirds litānija
 18.00 Euharistiskā adorācija
 19.00 Sv. Mise jauniešiem. Piedalās
 ansamblis "Pro Sanctitate"

Piektdiena, 2. jūnijs
Jēzus Sirds godināšana

8:00 Svētā Mise
 Novenna un Jēzus Sirds dievkalpojums

BAZNĪCU NAKTS
Baznīca atvērta 18.00 – 23.00

22.00 Svētā Mise

Sestdiena, 3. jūnijs
Jaunavas Marijas godināšana
Sv. Kārlis Lvanga un viņa biedri, mocekļi.
Piemiņas diena

8.00 Svētā Mise
 Novenna un Jaunavas Marijas litānija,
 veltīšanās, un Jēzus Sirds litānija

Svētdiena, 4. jūnijs
Svētā Gara nosūtīšana. Vasarsvētki
Lieli svētki. Jēzus Sirds godināšana
Visv. Sakramenta adorācija

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
 9.15 "Marijas leģions" Svētdienas sk. telpās
 11.00 Himna "Nāc Svētais Gars". Galvenā
 Svētā Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.
 Piedalās vieskoris no Vācijas.
 Par himnas publisku nodziedāšanu vai
 recitēšanu pilnas atļaidas
 15.00 Svētā Mise bērniem

18.00 Svētā Mise, kuras laikā tiks izdalīts
 Iestiprināšanas sakraments

Harizmātiskās kustības 50. gadu dibināšanas
 atceres svinības. Slavēšana, uzrunas,
 liecības un agape

*Sv. Jēkaba draudzes locekļi iestiprināšanas
 zīmītes varēs saņemt stundu pirms
 dievkalpojuma katedrāles priekšnamā*

KATOLISKĀS HARIZMĀTISKĀS
ATJAUNOTNES KUSTĪBAI – 50

(turpinājums no 1. lpp)

Tagad mēs jūtamies pilnīgi atjaunoti
 ticībā un pārtapuši. Pēkšņi visa pārdabiskā
 pasaule mums kļuva reālāka, tuvāka pat par
 dabisko — tā teikt, taustāmāka. Izsakoties
 citiem vārdiem — Kristus mums tagad ir
 patiesa, dzīva persona, kas darbojas mūsu
 dzīvē. Lūgšana un sakramenti mums kļuva par
 mūsu ikdienišķo maizi, bet ne par pienākumu,
 kura pildīšana būtu saistīta ar piespiešanos.
 Nekad neiedomājos, ka cilvēks var tik ļoti
 iemīlēt Sv. Rakstus, Baznīcu, kā arī sajust sevī
 šādu degsmi apustuliskam darbam un Kristus
 gaismas nešanai citiem."

Šīs vēstules autors bija Dukeinas
 universitātē labi pazīstama, visnotaļ nopietna
 personība bez nosliecēm uz tēlainām ilūzijām
 vai galējībām, turklāt vēl teoloģiskās
 fakultātes loceklis.

Jau no pašiem sākumiem strāvojums
 valdzināja vairāku universitāšu teoloģisko
 fakultāšu profesorus un studentus. Tie ievirzīja
 kustību pareizās sliedēs jau pašā sākumā,
 sanākot ik gadus nopietnām studijām, lai labāk
 iedziļinātos ar kustību saistošajos jautājumos
 katoļu Baznīcas mācības ietvaros. Viņus no-
 darbināja it īpaši divi jautājumi — Sv. Gara
 kristības attiecības ar ūdens kristību un dažādu
 valodu dāvāna. Nopietna un rūpīga minēto
 jautājumu risināšana līdz šim ir pasargājusi
 kustību no pārspīlējumiem un kļūdām. Īsā
 laikā strāvojums no Dukeinas universitātes
 pārsviedās uz Mičiganas pavalsts universitāti
 Austrumlansingā, ASV (East Lansing) un
 Aijovas (Iowa) pavalsts universitāti, kā arī

Sv.Krusta koledžu Vorčesterā, ASV. Kustībā iesaistījās gan teologi, gan fizikas, vēstures un citu zinību doktora studenti, kā arī pārējā studējošā jaunatne. Šeit vērts piezīmēt, ka tā nav kāda jaunatnes kustība vien. Vairākums ir pieauguši cilvēki ar savām ģimenēm. Jaunākai paaudzei pieskaitāma viena trešā daļa. No universitātēm kustība izpletās uz draudzēm un uz vīriešu un sieviešu klosteriem.

Katoļu sabiedrība harizmātiķu kustību ilgāku laiku ir vērtējusi ļoti atturīgi. Tam ir vairāki iemesli. Vispirms daļu no šīs kustības atbaidīja paralēlisms ar tā saucamo veco protestantu "pentakostiešu", jeb Vasarsvētku kustību, kurai sākotnēji nav bijusi pārāk laba slava. Arī šīs kustības dzimtene ir Amerikas Savienotās Valstis, kur tā pastāv kopš 1906. gada. Kustības locekļu visā pasaulē esot ap 10 miljoni. Turklāt, 1950. gadā radās jauna protestantu harizmātiķu kustība. Tā radās, reformējot veco pentakostiešu kustību. Gadu gaitā tā plaši laidusi saknes daudzās protestantu konfesijās. Tai pieder daļa no baptistu, episkopāļu, luterāņu un prezbiteriāņu baznīcām. Pilnīgi atsevišķu grupu veido katoļu harizmātiskās atjaunotnes kustība, kura pēdējos 20 gados ir izvērsusies arī Latvijā. Harizmātiķi ir plaukstoša reliģiska parādība, turklāt bagāta un interesanta ar savām kulturālām, psiholoģiskām un reliģiskām nosliecēm, tāpēc Baznīca un teologi tai pievērs dzīvu uzmanību. Tā ir samērā plašu apmēru kustība. 2013.gadā Katoļu Harizmātiskās Atjaunotnes kustība pastāvēja 230 valstīs, pulcējot apmēram 160 miljonus cilvēku. 2011.gadā kristieši harizmāti bijuši 305 miljoni, tātad ap 12 % kristiešu ir harizmāti. *(nobeigums sekos)* **JKV**

LIELDIENU UZVARA

Pirms 50 gadiem - 1967. gada Lieldienās bīskaps Julijans Vainods katedrālē teica sekojošu uzrunu, kuras teksts ir noslēguma daļa.

Kristus mācība spēj dot dvēseles mieru ne tikai katram atsevišķi. Tā veicina mieru starp ģimenes locekļiem, starp kaimiņiem,

tautām un valstīm. Kur valda Kristus gars, tur nebūs netaisnības, tāpēc nebūs arī nemiera. Tur nebūs vislielākā nemiera – kara.

Diemžēl arī kristīgās tautas bieži ir rīkojušās un tagad rīkojas, kā kādreiz Īrijas pagāni, kad tie sadzīti ūdenī kristībai. Tiem teikts, ka kristīgie nedrīkst atriebies un nonāvēt, tāpēc vīrieši, paši ļaudamies sevi kristīt, labo dūri turējuši virs ūdens, lai vēlāk drīkstētu to laist darbā. Ne velti Kristus pie savas apcietināšanas aizliedza Pēterim aizstāvēt sevi ar zobenu.

Šodien zobens, kā kara ierocis, ir tirā bērnu spēlīte pret modernajiem kara ieročiem, kas apdraud ne tikai dzīvas būtnes, bet pat nedzīvo zemi pārvērš par nāves ieroci.

Nesen pārslasīju plašu informāciju par gadu atpakaļ (17.I-66. g.) notikušo amerikāņu bumbvedēja (B-52) katastrofu pie Spānijas kūrvietas Palomares. Tā vestās bumbas nokrita piekrastē un saindēja zemi. 6000 tonnas šīs zemes amerikāņi aizveda uz savu atomvielu kapsētu.

79 dienas, 22 stundas un 23 minūtes ilga okeānā iekritušās ūdeņraža bumbas meklēšana un tas izmaksāja 84 miljonus dolāru. Bet kā būtu bijis, ja bumba krītot vai izeļot būtu sprāgusi. Taču nevarētu okeāna ūdeni saliet mucās un aizvest apglabāšanai.

Bet, ja amerikāņi nopietni ņemtu Kristus bausli par tuvākā mīlestību, tad viņi kā bagāti onkuļi, tā vietā, lai karot ar vjetnamiešiem, uzceltu viņiem katram pa modernai savrupmājai, jo kāds ir aprēķinājis, ka to varētu izdarīt par naudu, ko jau maksājis karš Vjetnamā.

Tāpēc beigās ir jāprasa, ko tas Kristus ir nodarījis ļauna tiem, kas viņa mācību un iestādījumus apkaro? Kā lai savu rīcību motivē tie, kas kristīti un ticībā audzināti, ne tikai atkrīt no ticības, bet stājas pretinieku rindās. Grūti būs attaisnoties arī tiem, kas laika modes pēc, vai baidīdamies no

izsmiekla, dedzina tēva, mātes gādātās svētbildes un krustiņus. Pat tiem nevar būt attaisnojuma, kas, aizbildinādamies ar pašreizējiem apstākļiem, izvairās no bikts, laulības, dievgalda un baznīcas apmeklēšanas svētdienās. **JKV**

SV. FILOMENA - DZĪVĀ ROŽUKROŅA UN MARIJAS BĒRNU KONGREGĀCIJAS AIZBILDNE

25.maijā

aprit 215 gadi kopš Romā Sv.Priscillas katakombās atrada sv.Filomenas kaulus un asinis, un pasaule uzzināja par viņu.

Svētā

Filomena bija jaunava, kura aiz mīlestības uz Kristu mira mocekles nāvē pēc Romas imperatora Diokletiāna pavēles ap mūsu ēras 302.gadu. Viņas mirstīgās atliekas – kaulus un asinis atrada neskartā apbedījumā 1802.gada 25.maijā Romā svētās Priscillas katakombās. Pēc Filomenas relikviārija novietošanas 1805.gadā Mugnano baznīcā, Itālijā netālu no Neapoles, drīz kļuva zināms, ka, lūdzoties pie Filomenas relikviārija, daudzi nedziedināmi slimi cilvēki ir izdziedināti no vēža un citām smagām slimībām. Par slimnieku dziedināšanu Mugnano baznīcā bija informēts pāvests Pījs VII, kurš atzina, ka svētās Filomenas relikvijas ir Dieva dāvana cilvēkiem. Uz Mugnano lūgties pie Filomenas relikviārija brauca tūkstoši cilvēku, no kuriem daudzi atguva veselību. Zinot par daudzajām dziedināšanām, pāvests Leons XII 1827.gada 7.decembrī deva atļauju uzstādīt baznīcās altārus 19.gadsimta lielās brīnumdarītājas Filomenas godam. Leons XII godināja Filomenu kā svēto. Sevišķi sensacionālas bija divas dziedināšanas, kuras notika 1835.gadā

un abas ir dokumentētas. Pirmā - franciskāņu mūķenes Marias Gesualdas Garelli, kura dzīvoja klosterī Venēcijā, dziedināšana jūnijā. Bīskaps Anselms Basilici 1835.gada 16.jūnijā iesniedza pāvestam divu kardinālu apliecinātu ziņojumu par nedziedināmi slimās mūķenes Marias Gesualdas Garelli dziedināšanu lūgšanu laikā uz svēto Filomenu. Pēc pēdējo sakramentu saņemšanas sākās agonija, kuras laikā biktstēvs uz mirstošās mūķenes sejas uzlika svētās Filomenas attēlu un kopā ar visiem klātesošajiem lūdās. Lūgšanu laikā Maria Gesualda pēkšņi skaļi iesaucās, ka ir vesela, un visi redzēja, ka viņa nemirst, runā un rīkojas kā vesels cilvēks. Otrs brīnums - godināmās Paulīnes Žariko - Dzīvā Rožukroņa dibinātājas – dziedināšana. 1835.gada 10.augustā, lūdzoties Mugnano baznīcā pie svētās Filomenas relikviārija, viņa vienas nakts laikā tika dziedināta no smagas nedziedināmas sirdskaites. Pirms došanās uz Mugnano Paulīne Žariko apciemoja pāvestu Gregoru XVI, kurš labi pazina viņu, un darīja viņam zināmu, ka, ticot uz dziedināšanu, dodas lūgties pie Filomenas relikviārija. Zinot un redzot P.Žariko smago veselības stāvokli, pāvests Gregors XVI bija pārliecināts, ka viņa drīz mirs un neatgriezīsies no Mugnano. Paulīne Žariko atgriezās Romā pilnīgi vesela. Par notikušo brīnumu pāvests pārliecinājās ar savām acīm. Pēc brīnumainās dziedināšanas Paulīne Žariko palika Romā vienu gadu, lai nekļūdiģi tiktu apliecināts, ka brīnums ir noticis. Pēc abu minēto notikušo brīnumu pārbaudes, pāvests Gregors XVI 1837.gada 30.janvārī izdeva pāvesta dekrētu, ar kuru svēto Filomenu iecēla altāra godā un noteica, ka viņas godināšanas diena ir 11.augusts. Pāvests Gregors XVI akceptēja Filomenas publisku godināšanu - faktiski kanonizēja un pasludināja viņu par Dzīvā Rožukroņa patronesi.

Pateicoties svētās Filomenas aizlūgumiem pie Dieva ir izdziedināti arī vairāki svētie un svētīgie, to skaitā: 1835.gadā, svētīgā Paulīne Žariko, 1843.gadā svētais Jānis Marija Vianejs, 1854.gadā Pēteris Julijans Eimards. Pāvests Pījs IX, pirms vēl

kļuva par pāvestu, 1834. gadā tika dziedināts no smagas formas epilepsijas. Visu savu dzīvi viņš lūdza svētās Filomenas palīdzību un godināja viņu.

Filomenu kā svēto godināja daudzi pāvesti, tajā skaitā Pijš VII, Leons XII, Gregors XVI, Pijš IX, Leons XIII un Pijš X. Pāvests Leons XIII 1889. gada 24. septembrī oficiāli akceptēja Francijas svētās Filomenas brālību un pats kļuva par šīs brālības biedru. Pāvests Pijš X popularizēja svētās Filomenas godināšanu un mudināja ticīgos lūgt svētās Filomenas aizbildniecību. 1912. gada 21. maijā viņš Francijas svētās Filomenas brālību paaugstināja līdz visas Universālās Baznīcas brālības statusam un par tās aizbildni nominēja svēto Jāni Mariju Vianeju, kurš Filomenu sauca par savu mazo svēto un bija pārliecināts, ka visus Arsas baznīcā notikušos brīnumus ir izlūgusi no Dieva Filomena.

Polijā netālu no Vroclavas Gniechovicē ir svētās Filomenas baznīca, kurā atrodas svētās Filomenas relikvijas. Polijas ticīgie godina svēto Filomenu kā mūsdienu svēto aizbildni pie Dieva un lūdz viņas palīdzību. Uz šo baznīcu lūgties dodas no visas Polijas un pat Slovērijas. Ticīgo ieraksti baznīcas mājaslapā liecina par cilvēku atgriešanos pie Dieva un palaušanos uz svētās Filomenas aizbildniecību pie Dieva.

JKV

SV. JĀŅA PĀVILA II VĀRDI FATIMĀ 1982.g. 13. MAIJĀ

Veltīt pasauli Bezvainīgajai Marijas Sirdij nozīmē atgriezties Krusta pakājē. Tas nozīmē veltīt šo pasauli caurdurtajai Pestītāja Sirdij, to atvedot atpakaļ pie paša tās Pestīšanas avota.

Pestīšana vienmēr ir lielāka, nekā cilvēka grēks un pasaules grēks. Pestīšanas spēks ir bezgalīgi pārāks par visiem ļaunumiem cilvēkā un pasaulē. Marijas Sirds par to apzinās vairāk, kā jebkura cita sirds visā universālā, redzamajā un neredzamajā. Un tādā veidā viņa mūs sauc. Viņa ne tikai sauc mūs uz atgriešanos. Viņa aicina mūs pieņemt viņas

Mātes palīdzību atgriezties pie Pestīšanas avota.

Sevi veltīt Marijai nozīmē pieņemt viņas palīdzību upurēt sevi un visu cilvēci viņam, kas ir Svēts, bezgalīgi Svēts: tas nozīmē pieņemt viņas palīdzību - griežoties pēc palīdzības pie viņas Mātes Sirds, kas bija atvērta Krusta pakājē mīlestībai uz katru cilvēku, uz visu pasauli, lai uzpurētu pasauli, katru cilvēku, visu cilvēci un visas tautas viņam, kas ir bezgalīgi Svēts. Dieva svētums parādījās cilvēka, pasaules, visas cilvēces un tautu pestīšanā: pestīšanā, kuru veica Krusta upuris. „Viņu dēļ es uzpurēju sevi”, Jēzus bija teicis (Jņ 17: 19).

Ar pestīšanas spēku pasaule un cilvēks ir svētdarīti, veltīti viņam, kas ir bezgalīgi Svēts, veltīti pašai Mīlestībai, žēlsirdīgai mīlestībai.

Kristus Māte aicina mūs apvienoties ar dzīvā Dieva Baznīcu pasaules veltīšanā, šajā pašāveidības aktā, ar kuru pasaule, cilvēce, tautas un katra individuāla persona ir klāt Mūžīgajam Tēvam ar pestīšanas spēku, kuru ieguva Kristus.

Fatimas Dievmātes aicinājums ir tik dziļi iesakņojies Eviņģēlijā un visā Tradīcijā, ka Baznīca izjūt savu saistību ar šo vēsti.

Baznīca ir atbildējusi caur pāvestu Piju XII (kura ordinācija par bīskapu notika tieši 1917.g. 13. maijā): viņš veltīja cilvēci un īpaši Krieviju Bezvainīgajai Marijas Sirdij.

Savos dokumentos Vatikāna II koncils plaši izskaidroja iemeslus Baznīcas attiecībām ar mūsdienu pasauli. Viņas mācība par Marijas īpašo vietu Kristus un Baznīcas noslēpumā nesa augļus pāvesta Pāvila VI rīcībā, izsludinot Mariju par Baznīcas Māti un tādā veidā norādot dziļāk viņas vienotību ar Baznīcu un rūpes par pasauli, cilvēci, katru cilvēku, visām tautām: to raksturo viņas mātišķība.

Šādi padziļinās izpratne par veltīšanās akta nozīmi, kuru Baznīca ir aicināta veikt ar Kristus Mātes un mūsu Mātes Sirds palīdzību.

Pāvests sevi stāda priekšā, pārlasot atkal ar satraukumu mātišķo aicinājumu uz nožēlu, atgriešanos, dedzīgo Marijas Sirds

aicinājumu, kas atskanēja Fatimā 1917. gadā. Viņš to atkal pārlasa ar satraukumu savā sirdī, jo redz kā daudzi cilvēki un sabiedrības – kā daudzi kristieši ir aizgājuši pretējā virzienā tam, ko norādīja Fatimas vēsts. Grēks ir iemājojis pasaulē, Dieva noliegšana ir izplatījusies ideoloģijās, cilvēku idejās un plānos.

Bet tāpēc evaņģēliskais aicinājums uz gandarīšanu un atgriešanos, kas ir izteikts Mātes vēstī, paliek vēl svarīgāks. Tas ir vēl būtiskāks, nekā tas bija 1917. gadā.

Pētera pēctecis stāda sevi priekšā arī kā liecinieks neizmērojamām cilvēciskām ciešanām, liecinieks gandrīz apokaliptiskajiem draudiem, kas parādās tautu un visas cilvēces vidū. Viņš cenšas ietvert šīs ciešanas ar savu paša vājo cilvēka sirdi, tā kā viņš sevi nostāda Bezvainīgās Marijas Sirds noslēpuma priekšā.

Šo ciešanu vārdā un ar apziņu, ka ļaunais izplatās visapkārt pasaulē un apdraud katru cilvēku, nācijās un visu cilvēci, Pētera pēctecis stāda sevi viņai ar lielāku ticību pasaules pestīšanai, Mīlestībai, kas spēj glābt un kas ir vienmēr stiprāka, vienmēr varenāka, kā jebkurš ļaunums.

Mana sirds ir nomākta, kad es redzu pasaules grēku un draudu virkni, kas kā melns mākonis savelkas pār cilvēci, bet tā arī priecājas ar cerību, kad es atkal daru to, ko bija darījuši mani priekšteči, kad tieveltija pasauli Mātes Sirdij, kad tieveltija šai Sirdij īpaši tos, kurus īpaši vajadzētu velīt. Šo darīt nozīmē velīt pasauli viņam, kas ir bezgalīgi Svēts.

Šis svētums nozīmē pestīšanu. Tas nozīmē mīlestību, kas ir stiprāka, nekā ļaunums. Neviens pasaules grēks nevar uzvarēt šo Mīlestību.

Pie Marijas aicinājuma jāgriežas paaudzei pēc paaudzes, saskaņā ar katreiz jaunajām laiku zīmēm. Pie tā jāgriežas pastāvīgi un katreiz no jauna.

Atklāsmes grāmatas autors rakstīja: „Es redzēju svēto pilsētu, jauno Jeruzalemi, nonākot no debesīm, no Dieva, sagatavotu it kā greznotu līgavu savam vīram. Un es

dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: ‘Lūk, Dieva mājoklis kopā ar cilvēkiem, un viņš dzīvos starp tiem, un tie būs viņa tauta, un pats Dievs pie viņiem būs viņu Dievs’”

(Atkl 21:2–3).

Šī ir ticība, ar kuru dzīvo Baznīca. Šī ir ticība, ar kuru Dieva tauta iet savu dzīves ceļu. Dieva mājoklis kopā ar cilvēkiem ir uz zemes jau tagad.

Tajā mājoklī ir Marijas Sirds, kas ir izgreznota ar Bezvainīgās ieņemšanas dārgakmeni. Marijas Sirds, kas tika atvērta Krusta pakājē ar sava Dēla vārdu lielākai mīlestībai uz cilvēku un pasauli. Marijas Sirds, kas saprot visas cilvēku un sabiedrību ciešanas uz zemes.

Dieva tauta ir svētceļnieki pa pasaules ceļiem eshatoloģiskā virzienā. Tā veic svētceļojumu uz mūžīgo Jeruzalemi, uz „Dieva mājokli ar cilvēkiem.” Dievs tur „noslaucīs katru asaru no viņu acīm, un nebūs vairs nāves, ne bēdu, ne vaidu, ne sāpju, jo bijušais pagājis” (Atkl 21: 4).

Bet pašlaik šis „bijušais” vēl eksistē. Tas „bijušais” arī veido mūsu svētceļojuma pārejošo apkārtni. Tāpēc mēs raujamies uz to, kas sēž tronī un saka: „Lūk, Es visu daru jaunu” (sal. Atkl 21: 5).

Un kopā ar evaņģēlistu un apustuļiem mēs cenšamies saskatīt ar ticības acīm „jaunas debesis un jaunu zemi”, tāpēc ka „pirmās debesis un pirmā zeme ir izbeigušās.”

Tāču „pirmās debesis un pirmā zeme” (Atkl 21: 1) vēl eksistē ap mums un mūsos. Mēs nevaram to neievērot. Bet tas dod mums iespēju atzīt, kāda neaptverama žēlastība bija mums – cilvēkiem, dāvināta, kad, mūsu svētceļojuma laikā, uz mūsdienu ticības horizonta atspīdēja „liela zīme, sievietē.”

Jā, patiesi mēs varam atkārtot: „Ak, meita, tu esi visaugstākā Dieva svētīta pār visām sievietēm uz zemes. Ejot taisnu ceļu mūsu Dieva priekšā, tu esi pasargājusi mūs no bojā ejas.”

Patiesi, tu esi svētīta. Marija, mīļā Māte, esi svētīta Baznīcā, katrā cilvēka sirdī un visā pasaulē!

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

**Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise
plkst. 19.00.**

Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā kalpošana Gailezera slimnīcā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā. Atbildīgā – Māra (27026239).

Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem”
Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē.
Informācijai sekot līdzi katedrāles ziņojumu dēlī un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)

Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)

Teofila – trešdienās, Sandijs (29153925)

Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks (26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)

Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)

Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās, Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda (28368192)

Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa, Anna (25959377)

Šonšates Dievmātes lūgšanu kopiena - info: varaviknesplus@gmail.com

Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!

Sestdien, 27. maijā

plkst. 16.00

***Diakona Valtera Vārpsalieša
ordinācija par priesteri***

Svētdien, 4. jūnijā

Harizmātiskai kustībai - 50

Slavēšana un liecības plkst. 16.00

***Svētā Mise ar
Iestiprināšanas sakramentu plkst 18.00
(vada V.E. Arhibīskaps)***

*Sveikšana un jautājumi,
agape pēc sv. Mises*

Tikšanās šķirtajiem

Cilvēciskam un garīgam atbalstam

Katra mēneša 2. svētdienā
plkst. 15:30

Katedrāles svētdienas skolas telpās
Mazā Pils iela 2

Papildus info:

**Normunds Grasmanis,
tālr: 27477166**

e-pasts: celspievina@gmail.com

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Artūrs

Metiens: 700 eks.

www.jekabakatedrale.lv